

Celis werd hem een Liber Amicorum geschonken. Het boek met meer dan zestig bijdragen uit zeer uiteenlopende werelden heeft als rode draad “*de opgang van ons volk naar meer identiteit en zelfstandigheid sedert de Tweede Wereldoorlog*”. De artikels werden geschreven door familie, vrienden, kennissen, collega’s, partners enz. en zijn geordend per categorie: cultureel-maatschappelijk, politiek, diplomatiek, academisch, juridisch en media. Celis heeft een rijkgevuuld verleden van talrijke engagementen in het Vlaams culturele middenveld. De voorbije jaren werd hij o.m. erevoorzitter van de Beweging Vlaanderen-Europa, de 11-daagse Vlaanderen-Europa, de Vlaamse Culturele Koepel en het Algemeen Nederlands Zangverbond (ANZ). Voornamelijk in zijn functie als voorzitter (1987-1992) van het ANZ speelde hij een belangrijke en zeer vernieuwende rol. Tijdens zijn carrière werd Celis ook geëerd met diverse onderscheidingen: de Frans Drijversprijs, de Marnix-Erepenning en de ANV-Visser Neerlandiaprijs. De verscheidene bijdragen kaderen Richard Celis in de Vlaamse, Nederlandse en Europese cultuurbeweging. Het merendeel van de bijdragen hebben echter een eerder nostalgisch-vriendschappelijke gevoelswaarde. Hoewel het boek ons een bijzonder portret van Celis bezorgt, mist het jammer genoeg enige zichtbare/uiterlijke gratie en lijkt het soms wat weg te hebben van een marathon van anekdotes en dankbetuigingen. [Sophie Gyselinck]

Richard Celis. Sporentrekken, Brasschaat, Pandora, 2009, 356 pp., ill., ISBN 9789053253014 | Bij de 80ste verjaardag van erenotaris Richard